

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

21. Modus vsurpandi aquam benedictam, aliaq[ue] sacramentalia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Ioanne Episcopo Eboracense, qui Comitis cuiusdam vxorem grauiſſimo morbo liberauit, miſſâ aquâ benediçtâ, quam in dedicationem Eccleſiæ conſecrauerat, eamq; iuſſerat ab egra guſtari, nec non, vbi dolor vehementiſſimè ſaniebat, eadem aqua lauari decumbentem. Quo factò, femina illicò integris viribus ſurrexit. Paria memorat Petrus Damiani de S. Odilone Abbate Cluniaceniſi, qui Gerardum puerum lunaticum, magno ſæpe impetu humi cadentem, & inſtar mortui iacentem, porrecta aqua benediçta, protinus perſanauit. Paria teſtatur Edinerus de S. Anſelmo Cantuarienſi ArchiEpiscopo, qui impreſſo ſigno crucis, & aqua ſacra ſuper oculos cæci aſperſa, eum illuminauit. Eiuſdem generis, in vitis Sanctorum innumera ſunt, quæ enumerare velle, eſt velle Nilum exhaurire.

Hæc autem ipſa ſatis multa libuit, è probatis Authoribus afferre, non ſolùm ad cæcitatem ex oculis hæreticorum amouendam, ſed etiam ad ipſos Catholicos excitandos, vt tam antiquum, & non ſolùm animæ, ſed ipſi etiam corpori ſalutarem Eccleſiæ ritum, ſua negligentia non ſinant abrogari; ſed maiorum ſuorum laudabili more, ſingulis diebus Dominicis, aquam è templo luſtralem ſecum domum referant, ad egreſſum cubiculi, & hypocauſti ſuſpendant, eaque aſperſa, ſe ſe contra omnes diaboli inſidias muniant, & dum in vaſculum illius digitum intingunt, putent ſe cum S. Thoma digitum in vulnere Chriſti, manum in latus Saluatoris immittere, & diuino ſanguine petant, iam hanc, iam illam ſibi negligentiam, culpamque ablui. Vt verò aqua benediçta valida eſt contra dæmones, & maleficia, ita & prodeſt benediçtio ſalis, panis, vini, olei, cereorum, herbarum, palmarum, &c. mera enim ſunt remedia iſta ſpiritualia, etiam corporis vtilia incolumitati. *Quia omnis creatura DEI ſanctificatur, per verbum DEI & orationem.* Hinc & illæ ceræ, quas Agnos DEI vocant, certis temporibus à ſummo Pontifice conſecratos; reliquiæ Sanctorum, ſymbolum Apoſtolorum, initium Euangelij S. Ioannis, ſimiliaque ſacra amuleta, ab Eccleſia uſurpari ſolita, omni falſitate, vanitate, & ſuperſtitione carentia, non debent in deſuetudinem deuenire. Profani ſunt, qui ſacra negligunt; impij, qui contemnunt. Exempla paſſim occurrunt,

M m m z

& à

hiſt. Angl.
c. 4. An. Dom.
723.

Petr. Dam. in
vita S. Odilone.
An. Dom.
1048.
Edin. Angl.
l. 2. vit. S. Anſelmi.
Ann.
1106.

X X I.

1. Tim. 4. 4.

Mart. Delr. 3.
p. Disquis.

& à Delrio recitatur. De Agnis Dei integer Vincentij Bonardâ liber extat. Vnicum hîc exemplum interferam, in quo vnico varia remedia cacodæmonis pellendi, per Exorcismos, per peregrinationes, per D. Virginis patrocinium, per orationes piarum, &c. indicantur; sed præcipuè, quàm cauendæ sint imprecationes, & diabolorum inuocationes: quod à me ad populum aliquando, non sine fructu, est recitatum.

C A P V T X L I.

Damonis, Oetinga in Bauaria ejecti, luculenta historia, qua ostenditur, DEVM non tantum, per hunc spiritum, plectere peccantes, sed etiam vim suam, suorumq;, & maximè B. Virginis Maria demonstrare.

I.

D Martinus Eisengreinius in lib. de veteri sacello B. Virginis apud Oetingam c. 14. Valentin. Leichtius in Viridario regio lib. 2. c. 111. alijque scribunt, quod ego ipse adhuc puer sapius audiui referri à compluribus, qui interfuerunt, & iam narraturus sum. Anno 1570. Augusta, apud perillustrem Dominum Marcum Fuggerum seniore, in gynæceo, Virgo nobilis septemdecim circiter annorum fuit, nomen illi erat Anna de Bernhausen, cui nec auorum profapia, nec frontis forma defuit. Verè 1. Cor. 2. 11. dicitur: *Quis hominum scit, quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est?* Heu quoties latet anguis in herba? quoties sub clypeo absconditur fida? sub Angeli vultu diabolus? Nam etiam illa puella aliud vultu præ se tulit, aliud in pectore circumtulit; quæ octo totis annis, & adeò ab anno nono ætatis, à diabolo infesta fuit. Diu versipellis latuit, donec & potestas, & numerus malorum hospiti-um cresceret. Nam, vt in Euangelio de alia quapiam legimus, septem in illam nequam spiritus intrauerunt. Hi, possessione accepta, varijs ex ea linguis loqui, occulta hominum peccata pandere, iacere scommata, reuelare absentia, non rarò etiam puellam humi affigere, aut de terra in altum rapere solebant, vexatamq; non rarò pro mortua relinquere: Miseranda res fuit, nobilem